

BR PAUL GODEFROID
geboren te Heule op 7 april 1920
overleden te Nukerke
op 13 januari 2011

Wij zijn dankbaar dat Br. Paul de hoge leeftijd van bijna 91 jaar mocht bereiken. Dat is mede te danken aan de goede zorgen die hij de laatste tien jaar ontving in het verzorgingstehuis De Samaritaan te Nukerke.

Broeder Paul sprak zijn eerste geloften uit in 1937. Zijn actieve loopbaan bracht hij door als leraar in Ronse. Meer dan veertig jaar (1939 – 1980) was hij een bekwame en toegewijde leerkracht aan het voormalig Technisch Instituut Depoorter. Daar stelde hij zich volledig ten dienste met zijn veelzijdige kennis. Hij begon zijn opleiding van mechanica en lassen in Oostakker. Zijn vakbekwaamheid werd vervolledigd door meerdere cursussen en het behalen van getuigschriften over autotechniek en gespecialiseerde lastechnieken. Daarnaast engageerde hij zich ook enthousiast in tal van buitenschoolse activiteiten. We noemen vooral het schoolvoetbal en het jaarlijkse sportcriterium.

Zijn medebroeders getuigen ervan dat hij een blijmoedige broeder was die steeds klaar stond om te helpen en te steunen waar hij kon. Dat optimistische karakter heeft hem zeker geholpen om zijn taken met een groot hart en met volharding op zich te nemen.

Na zijn pensionering in 1980 bleef hij nog 20 jaar zeer actief in de parochie. Hij deed dienst als ministrant in de collegiale kerk Sint-Hermes te Ronse. Wat zal Vader Glorieux, de onderpastoor van Sint-Hermes van toen, fier zijn op deze geestelijke nakomeling die zo 'zijn' taak voortzette. Paul was ook een fervente aanhanger van de Fiertelommegang: hij trok ter ere van Sint-Hermes mee de stad rond, in zijn stad, met zijn mensen. De gepensioneerden hadden hem graag bij hun bijeenkomsten. Hij was een trouwe ziekenbezoeker, een gewaardeerde ziekenzorger van het eerste uur en jarenlang was hij begeleider bij de Lourdesbedevaarten.

Hoe konden we Paul beter eren, in de uitvaarteucharistieviering, dan een stukje uit hoofdstuk 7 van de brief aan de Hebreëën op hem toe te passen: wij zien op naar Jezus onze Hogepriester, de Vredevorst voor wie Paul heel zijn leven gaf. In het Marcusevangelie, begin van hoofdstuk 3, geneest Jezus op sabbat een man met een verschrompelde hand: het doet denken aan hoe Paul steeds weer zieken bemoedigde, soms tegen beter weten in

Br. Paul, dank voor uw blij en optimistisch getuigenis. Wij geloven dat gij nu vanuit het Rijk waarvan gij droomde ons bemoedigend zult terzijde staan. Sint-Hermes en Onze-Lieve-Vrouw van Lourdes hebben u begeleid en zullen ons ook bewaren op weg naar trouw en geluk. Wij danken ook allen die Paul, vooral in zijn laatste levensjaren, hebben bijgestaan op weg naar dat eeuwig geluk.

Dalo